

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးတင်အေးနှင့်
ဦးဟန်ရွှန်တို့ရှေ့တွင်

မောင်ရဲငြိမ်းအောင်ပါ ၃

နှင့်

မခင်စန်းနွယ် *

(အရွယ်မရောက်သေးသူ၊ ၎င်း၏အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်ဒေါ်စန်းမြင့်)

+ ၂၀၁၀
ဒီဇင်ဘာလ
၁၀ ရက်

မိန်းကလေးအားထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိပျက်ကွက်သည့်
ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု
သည့်ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှု အတွက်
လျော်ကြေးပေးလျော်စေရန်ဒီကရီချမှတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က တရားလိုအားတရားလို၏
မိဘများထံသွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှံ၍ လာမည့်သီတင်းကျွတ်
လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁)
တရားပြိုင်သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃)

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၇၁ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုအထူးအယူခံမှု။

၂၁၀
မောင်ရဲမြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

တရားပြိုင်တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြ
ကြောင်း နှစ်ဖက်အငြင်းမပွားအထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့အတူ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ
တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊
တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့်
(၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အား မပေးစားနိုင်ဟု
ငြင်းဆိုခဲ့မှုကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းစသည့်အချက်များမှာ တရားလို
ဘက် စွပ်စွဲချက်များတွင် ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပ
နိုင်ခဲ့မှု မရှိခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထို့အပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့်ပျက်ကွက်
ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက်သေး
သူများသာဖြစ်ပြီး အဓိက ကတိပြုရသူနှင့်ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၁)
တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာ
ဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင်
၏မိဘများထံအပ်နှံကြရာတွင် ယောက်ျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါ
ပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအား လက်ထပ်ပေးရန်ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများ
ဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္တရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား
ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း၊
မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန်
သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေ
ချမှတ်ခြင်း ပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်
ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ျားသာမက ယောက်ျား၏မိဘများကိုပါ

လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

၂၀၁၀
မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးသိန်းထွန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ကိုယ်တိုင်

စစ်ကိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂/ ၂၀၀၇ တွင် အရွယ်မရောက်သေးသူ အယူခံတရားပြိုင်မခင်စန်းနွယ်က ၎င်း၏ နီးစပ်ရာမိတ်ဆွေဒေါ်စန်းမြင့်ဖြင့် အယူခံတရားလိုမောင်ရဲငြိမ်းအောင်၊ ဦးအောင်နိုင်ဌေးနှင့်ဒေါ်ထွေးတို့အပေါ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိ ပျက်သဖြင့်လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ရလို့မူ စွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့် အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ ထိုဒီကရီကို မောင်ရဲငြိမ်းအောင်တို့က စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅/ ၂၀၀၉ တွင်လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ဖန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၇၁/ ၂၀၀၉ တွင်လည်းကောင်း အယူခံ အဆင့်ဆင့်ဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း အယူခံမှုအသီးသီးပလပ်ခံခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် မောင်ရဲငြိမ်းအောင်တို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၂၁/ ၂၀၀၉ တွင်လျှောက်ထားခဲ့ရာ အောက်ပါပြဿနာဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်-

“ မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက် သည့် ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု သည့်ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးလျော်စေရန် ဒီကရီချမှတ် ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။”

၂၀၁၀
မောင်မြတ်အောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

မူလရုံးတရားလို၏ဆိုလွှာတွင် တရားလိုအား (၁) တရားပြိုင်က ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပါမည်ဟု ယုံကြည်အောင်ပြောဆိုကာ ရွှေဘိုရှိ ဒေါ်ဌေး၏ကျောင်းသားအဆောင်သို့ခေါ်ယူပြီး ကာမစပ်ယှက်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့ထံခေါ်သွားကာ ယင်းနေအိမ်၌လည်း ကာမထပ်မံရယူပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊ ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့ နေ့လည် ၁ နာရီခန့်တွင် တရားပြိုင်များက တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံခေါ်ဆောင်သွားပြီး အပ်နှံကာ တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း) တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးမည်ဟုကတိပြုခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် (၁) တရားပြိုင်အား (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က ရန်ကုန်မြို့သို့ ပို့ထားကာ ရှောင်တိမ်းနေစေပြီး ထိမ်းမြားရန် ကတိပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

တရားပြိုင်များ၏ချေလွှာတွင် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့ ခိုးယူပေါင်းသင်းခဲ့ပြီးနောက် ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က လူကြီးစုံရာဖြင့် အပ်နှံခဲ့သော်လည်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ်ရန် ရက်မရွေးရသေးကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် တရားပြိုင်များဘက်မှ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရေး ကမ်းလှမ်းခဲ့မှုကို တရားလိုများကသာ လက်မခံခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ နစ်နာရန် မရှိကြောင်းချေပခဲ့သည်။

မူလမူတွင် မူလရုံးက (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြု၍ ကာမရယူခဲ့သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များက ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း) တွင် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင် အား မပေးစားနိုင်ဟု ငြင်းဆိုကာ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့၍ တရားလိုမှာ အရွယ်မရောက်မီ အပျိုရည်ပျက်ကာ

ဘဝအညွန့်ကျိုးခဲ့၍ ငွေကြေးတန်ဖိုးအားဖြင့်တိုင်းတာ၍ မရနိုင်အောင် နှစ်နာခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင်များမှာ ဆန်ပွဲရုံလုပ်ကိုင်သူများဖြစ်၍ တရားလိုတောင်းဆိုသည့်နှစ်နာကြေးပေးရန် ဓနအင်အားတတ်နိုင်သူ များဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံအပ်နှံ၍ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိ ပြုစဉ်က မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့ ကတိပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သည်အထိ စောင့်ဆိုင်းသော်လည်း တရားပြိုင်တို့က လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း မပြု၍ ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ပြီးမှလာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ ရဲစခန်းတွင်လည်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က မပေးစား နိုင်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့၍ အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်တို့က ကတိ ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းမှာ တရားလို တို့သာဖြစ်သည်ဟု တင်ပြသော်လည်း သက်သေမပြနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ကာ မူလရုံးဒီကရီအား အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒုတိယအယူခံရုံးဖြစ်သည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ကလည်း အောက်ရုံးနှစ်ရုံး၏ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့မှုများကို အတည်ပြုခဲ့ကာ ဒုတိယအယူခံမှုကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မူလမှုမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ပြု ကြသည့် နှုတ်ကတိများအပေါ် အခြေပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ တိကျခိုင်မာ မှုမရှိကြောင်း၊ လက်ထပ်ရန် တရားပြိုင်များဘက်ကပျက်ကွက်ခဲ့၍ ရဲစခန်းသို့ တရားလိုဘက်မှ သွားရောက်တိုင်ကြားခဲ့စဉ်က ရဲစခန်း တွင်လည်း တရားပြိုင်များက ထိမ်းမြားပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့သည်ဟု အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ထိုအချက်တွင် ရဲစခန်း၌ရှိနေ

၂၀၁၀
မောင်ရဲမြတ်အောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

သည်ဆိုသူ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးအနက် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမြင့်ကိုသာ သက်သေပြသခဲ့ရာ ထိုသက်သေက ယင်းအချက်ပြောဆိုသည်ကို ကြားခဲ့ရပါသည်ဟုထွက်ဆိုထားလျက်နှင့် တရားလိုဘက်သို့ အသာ ပေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းမှာ လိုအပ်ချက်များရှိနေကြောင်း၊ မြန်မာမှု နယ်ပယ်တွင် ထိမ်းမြားခြင်းကို သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်သည့်အလေ့အထရှိလျက်နှင့် သီတင်းကျွတ်လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားပေးမည်ဟု တရားပြိုင်များ ကတိပြုခဲ့သည်ဆိုသော တရားလို ဘက်စွပ်စွဲချက်ကို လက်ခံဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာလည်း မှားယွင်း ကြောင်း၊ ပြစ်မှုရုံးတွင် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်များကိုပါ အမှုတွင် ထည့်သွင်းစွဲဆိုခဲ့ရာ ရုံးအဆင့်ဆင့်က အရေးမယူခဲ့ဘဲ တရားမမှုတွင် ၎င်းတို့အားထည့်သွင်း၍ လျော်ကြေးပေးစေခြင်းမှာ လိုအပ်ချက်များ ရှိနေကြောင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေးတွင် အမှန်လက်ထပ်မည့် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏ ကတိကဝတ်သာအဓိကဖြစ်လျက်နှင့် မိဘ များကိုပါထည့်သွင်း၍ လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ နှစ်ဖက်အမှုသည်များမှာ တောနေလယ်သမားများဖြစ်ကြပြီး ကာယကံ ရှင်များမှာ ကျောင်းသူကျောင်းသားအရွယ်များသာဖြစ်ကြ၍ လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ချမှတ်ခဲ့ကြခြင်းမှာလည်း လွန်စွာ များပြားနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အောက်ရုံးအဆင့်ဆင့်၏ စီရင်ဆုံးဖြတ် ချက်များတွင် ဥပဒေပြဿနာများပါရှိနေသဖြင့် ယင်းတို့၏စီရင် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပယ်ဖျက်ပြင်ဆင်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ အုပ်ထိန်းသူက လျှောက်လဲချက်တင်သွင်း ရာတွင် မူလမှု၌ (၁) တရားပြိုင်က ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိပြု ခဲ့ပြီး ပျက်ကွက်ခဲ့၍ လျော်ကြေးပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုခြင်းမှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာပေါ်ပေါက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကျန်တရားပြိုင်များ

ဖြစ်သော (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများကလည်း ၎င်းတို့နေအိမ်၌ လင်မယားအဖြစ် ကာမစပ်ယှက်ခွင့်ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့်ထိမ်းမြားပေးရန် အဓိကကတိပြုခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် (၁) တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် ထိမ်းမြားမပေးတော့ဘဲ ရန်ကုန်တွင်ရှောင်တိမ်းနေစေကာ (၁) တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် ထိမ်းမြားပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့သူများလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ၎င်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့အား ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လျော်ကြေးပေးစေသင့်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ၎င်းတို့အား လျော်ကြေးပေးစေခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုမည်ဆိုပါက မြန်မာလူ့ဘောင်လောကတွင် အစဉ်တစိုက်ကျင့်သုံးခဲ့သည့် ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာများကို ပျောက်ပျက်စေရေး အားပေးရာရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဖြစ်သူ မိန်းကလေးမှာ ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အပျိုရည်ပျက်ကာ ဘဝအညွန့်ကျိုးခဲ့ရပြီး လူများအလယ် အရှက်တကွဲဖြစ်ခဲ့ရပြီးဖြစ်ရာ လျော်ကြေးပေးစေခြင်းဖြင့် ကုစားပေးသင့်သည်မှာ ထင်ရှားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ နစ်နာခဲ့မှုမှာ ငွေကြေးအားဖြင့် တိုင်းတာ၍ပင်မရနိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များမှာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသူများဖြစ်၍ တရားလိုဘက်မှချို့တဲ့မှုအပေါ် နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမှုခဲ့ပြီး စာနာထောက်ထားမှုကင်းမဲ့ကာ ထိမ်းမြားရန်ကတိပျက်ကွက်ခဲ့မှုတွင် ၎င်းတို့အား ကင်းလွတ်ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း၊ ရုံးအဆင့်ဆင့်က ချမှတ်ခဲ့ပြီးသောတာဝန်မှလည်း ကင်းလွတ်ခွင့်မပြုသင့်တော့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံ သွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှံ၍ လာမည့်သီတင်းကျွတ်လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁) တရားပြိုင်

၂၀၁၀
မောင်ရဲမြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင် တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြကြောင်း နှစ်ဖက်အငြင်းမပွား အထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့အတူ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊ တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင်အမှုဖွင့်ရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား မပေးစားနိုင်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့မှု ကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းစသည့်အချက်များမှာ တရားလိုဘက်စွပ်စွဲ ချက်များတွင်ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပနိုင်ခဲ့မှုမရှိ ခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထို့အပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့် ပျက်ကွက် ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက် သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အဓိကကတိပြုရသူနှင့် ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာ ဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင် ၏ မိဘများထံအပ်နှံကြရာတွင် ယောက်ျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္တရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း၊ မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန် သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေချမှတ် ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ျားသာမက ယောက်ျား၏မိဘများကိုပါ လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ပြဿနာအပေါ်-

“ မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက် သည့်ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု သည့် ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးလျော်စေရန် ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း” ဖြေဆို၍ အထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်ပလပ်သည်။

ရှေ့နေခကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)